

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-099/2026-4

Datum: 3. 8. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda in Igorja Luzarja kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Javno naročilo blaga po odprtem postopku za nabavo ustnikov za alkoskope Drager 6810, 6820 in 7000*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Electronics Technologies Plastics S.L., Ulica Málaga št. 8, Terrassa, Španija (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo, Štefanova ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik) dne 3. 8. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila*« št. 430-317/2026/21 (1541-19) z dne 2. 6. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 10.540,80 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku skladno s 40. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 27. 3. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN002271/2026-EUe16/01 in istega dne v Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 213168-2026 z enim popravkom.

Naročnik je 5. 6. 2026 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN002271/2026-ODL/01 objavil dokument »*Odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila*« št. 430-317/2026/21 (1541-19) (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega izhaja, da je naročnik za ponudbo

vlagatelja, ki je bila ekonomsko najugodnejša in izenačena s ponudbo ponudnika Dräger Slovenija d.o.o., Nadgoriška cesta 19, Ljubljana – Črnuče (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ugotovil, da ni dopustna, predmetno javno naročilo pa oddal izbranemu ponudniku.

Zoper navedeno odločitev je vlagatelj z vlogo z dne 16. 6. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila, ponovno oceno ponudb ob upoštevanju njegove tehnične dokumentacije, možnost dopolnitve navedb po celotnem vpogledu v spisovno dokumentacijo naročnika ter povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Vlagatelj zatrjuje, da je naročnik vlagateljevo ponudbo kot nedopustno izključil iz postopka oddaje javnega naročila, ker naj vzorci ustnikov ne bi izpolnjevali določenih tehničnih zahtev glede mehanske združljivosti z napravami Dräger 6810, 6820 in 7000. Navaja, da je naročnik pred morebitno uporabo mehanizma za razrešitev enakih ponudb opravil tehnično oceno vzorcev, ki so jih predložili ponudniki in zatrjuje, da izpodbijana odločitev ni zadostna za utemeljitev tako strogega ukrepa, kot je izključitev ponudbe. Navaja, da iz odločitve izhaja le ugotovitev, da je bilo v okviru predhodnih preizkusov ugotovljeno, da pritrditev ustnikov ni bila dovolj čvrsta ter da naj bi se nekateri vzorci med testiranjem celo sneli z naprav. Iz odločitve ne izhaja uporabljen protokol preskušanja; tehnična merila, uporabljena za oceno mehanske združljivosti; konkretni pogoji, v katerih so bili preizkusi izvedeni; identitete, usposobljenosti ali strokovne kvalifikacije oseb, ki so izvedle ocenjevanje; rezultati, doseženi za vsak posamezen preizkušen vzorec; število domnevno prizadetih vzorcev; dejanski obseg opaženih odstopanj; tehnični dokumenti, poročila ali zapisniki, na katerih temelji sprejeta ugotovitev. Zatrjuje, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila zahteva le predložitev vzorcev za preverjanje mehanske združljivosti ponujenih izdelkov, ne določa pa preskusne metode, ocenjevalnih parametrov ali konkretnih meril, ki bi se uporabljala pri takem preverjanju. Posledično izpodbijana odločitev vlagatelju onemogoča učinkovito seznanitev z dejanskimi tehničnimi razlogi, ki so privedli do njegove izključitve, kar bistveno otežuje uresničevanje pravnega varstva. Poudarja, da iz odločitve ne izhaja pojasnilo, zakaj bi naročnikove ugotovitve nujno vodile do zaključka, da ponujeni tip ustnika ne izpolnjuje tehničnih zahtev; v izpodbijani odločitvi prav tako ni opredeljen dejanski obseg opaženih odstopanj, njihova pogostost, resnost, morebitno ponavljanje med preizkusi, niti metodologija, uporabljena za ugotavljanje nezdržljivosti ustnikov z merilniki. Poleg tega meni, da iz odločbe ni razvidno, ali je naročnik dodatno preveril zanesljivost rezultatov in ali je upošteval morebitne tehnične dejavnike, ki bi lahko drugače pojasnili ugotovitve izvedenih preizkusov. Vlagatelj kljub temu prilaga potrdilo Centra za meroslovje Španije (Centro Español de Metrología – CEM), ki potrjuje združljivost ponujenih ustnikov z modeli Dräger 6810, 6820 in 7000 ter njihovo funkcionalno enakovrednost ustnikom, ki jih uporablja proizvajalec navedenih naprav.

Naročnik je skladno s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN 19. 6. 2026 izbranemu ponudniku v izjasnitev poslal zahtevek za revizijo. Le ta se do zahtevka ni izjasnil.

Naročnik je z »Odločitvijo« št. 430-317/2026/33 (154-03) z dne 7. 7. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo in zahtevo vlagatelja za povrnitev stroškov postopka. Najprej ugotavlja, da je vlagatelj zahtevek za revizijo vložil dne 16. 6. 2026 in predložil potrdilo o plačilu takse, iz katerega je izhajalo, da je plačilo na čakanju do 17. 6. 2026. Predlaga, da Državna revizijska komisija, skladno z zahtevo iz četrtega odstavka 26. člena ZPVPJN, iz katerega izhaja, da mora biti taksa v ustrezni višini plačana najpozneje na dan vložitve zahtevka za revizijo, preveri, ali je plačilo takse ustrezno. Naročnik nadalje pojasnjuje, da je ponudnikom omogočil, da tehnično ustreznost ponujenega blaga namesto z izjavo proizvajalca alkoskopov izkažejo z lastno izjavo, da bodo ponujeni ustniki izdelani iz materiala, ki bo mehansko gledano združljiv z materiali alkoskopa v delu, na katerega se ustnik pred preizkusom namesti in po preizkusu odstrani, da nameščanje in odstranjevanje ustnika ne bo povzročalo mehanskih poškodb na sestavnih delih alkoskopov ter da bodo ustniki narejeni na način, kot ga je predvidel proizvajalec alkoskopov, z namenom

zagotavljanja ustreznega zajema vzorca izdihanega zraka preizkušenih oseb. Glede na to, da so ponudniki tehnično ustreznost morali izkazati z navedeno lastno izjavo, je naročnik večjo težo preverjanja tehnične ustreznosti preložil na preverjanje ustreznosti vzorcev ponujenega blaga, ki so morali izpolnjevati vse tri navedene zahteve. Zatrjuje, da je bilo pri predhodnem preizkusu vzorcev ponujenega blaga ugotovljeno, da ponujeni tipi ustnikov vlagatelja ne izpolnjujejo tehničnih zahtev naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj niso v celoti mehansko združljivi z alkoskopi Dräger 6810, 6820 in 7000 ter posledično niso ustrezni za uporabo v operativnih policijskih postopkih. Meni, da je v odločitvi o oddaji naročila zadostno navedel razloge za izključitev ponudbe, in sicer v takšni meri, da vlagatelju zagotavlja zadostno pravico do učinkovitega pravnega varstva. Pojasnjuje tudi, da je vlagatelju 16. 6. 2026 ob zahtevi za vpogled v dokumentacijo naročnika, podal dodatne informacije o testiranju ustnikov. Da je bil vlagatelj z razlogi za izključitev ustrezno seznanjen, po njegovem potrjuje tudi dejstvo, da je zahtevku za revizijo priložil dokaze o mehanski združljivosti ponujenih ustnikov z alkoskopi. Nadalje poudarja, da se vlagatelj v tej fazi javnega naročila ne more več uspešno sklicevati na morebitne pomanjkljivosti dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je imel to možnost storiti v rokih, ki jih določa 25. člen ZPVPJN. V zvezi s preizkusom vzorcev pojasnjuje, da ga je opravil po predpisanem postopku, ki je bil med drugim preverjen v času akreditacije laboratorija naročnika po mednarodnem standardu SIST EN ISO/IEC 17020; da je preizkus izvedla strokovna služba naročnika, zanjo pa strokovnjak, ki redno izvaja tehnične preizkuse alkoskopov. Vse alkoskope, ki so v redni uporabi pri naročniku, naročnik sam redno tehnično kontrolira, pri čemer se poleg njihove splošne tehnične brezhibnosti izvaja tudi kontrola pravilnosti merilnih rezultatov po predpisanem postopku. Dodaja, da je postopek predhodnega preizkusa vzorcev temeljil na kalibracijskih postopkih kalibriranja alkoskopov, ki se izvaja skladno z internimi strokovnimi usmeritvami, z namensko izdelano tehnično opremo. Zatrjuje, da je v postopku preizkusov izjemno pomembna menjava ustnika ob vsakokratnem preizkusu s kalibratorjem. Dalje pojasnjuje, da je v postopku predhodnega preizkusa vzorcev ponujenega blaga najprej opravil funkcionalni preizkus ustnikov in sicer je preizkusil, kako se ustniki fizično prilegajo na alkoskope tipov Dräger 6810, 6820 in 7000. Alkoskopi za izvedbo predhodnega preizkusa vzorcev ponujenega blaga so bili naključno izbrani iz kvote obstoječih alkoskopov naročnika po državi. Objektivnost preizkušanja je naročnik zagotovil na način, da je vzorce ustnikov vlagatelja in izbranega ponudnika preverjal na istih alkoskopi. Navaja, da je bilo pri funkcionalnem preizkusu ustnikov ugotovljeno, da se ustniki, ki jih je v ponudbi predložil vlagatelj, slabše prilegajo nastavkom na alkoskopi. Ugotovil je, da je nameščanje teh ustnikov po občutku in trdnosti pritrditve nekoliko drugačno kot pri ustnikih izbranega ponudnika. Zatrjuje, da so v nekaterih primerih ustniki vlagatelja odpadli z nastavkov na alkoskopi zaradi preohlapne pritrditve. Pojasnjuje, da je bilo glede na ugotovljeno ohlapnost nameščanja ustnikov vlagatelja preverjeno in primerjano, kako so vzorci ustnikov izbranega ponudnika in vlagatelja narejeni, ali so morda nastavki na preizkusnih alkoskopi poškodovani in podobno. Pri tem je ugotovil, da je pri vzorcih izbranega ponudnika in vlagatelja nekoliko različna izvedba lukenj za priklop na nastavke alkoskopa, kar bi lahko bil razlog za slabše pritrdjevanje ustnika, ki ga je ponudil vlagatelj. S funkcionalnim preizkusom ustnikov je naročnik ugotovil, da ponujeni ustniki vlagatelja tehnično niso ustrezni, kar je strokovna služba naročnika tudi ustrezno dokumentirala ter posnela tudi video zapis. Pojasnjuje še, da je iz video zapisa razvidno, da je naročnikov strokovnjak nameščal ustnike vlagatelja na: alkoskope tipa Dräger 6810, kjer je nameščanje ustnika ocenil kot ustrezno, alkoskope tipa Dräger 6820, pri katerem je ugotovil, da so nekateri ustniki z alkoskopa odpadli, nekateri pa so se držali zelo ohlapno ter na alkoskope tipa Dräger 7000, kjer je prav tako nameščanje ocenil kot ustrezno. Pojasni še, da je strokovna služba naročnika v nadaljevanju le neformalno preizkusila delovanje ustnikov s preizkusnimi pihanji referenčnih etanolnih par skozi ustnik, pri čemer je naročnik ugotovil, da so rezultati med obema tipoma ustnikov (vlagateljevimi in od izbranega ponudnika) sicer primerljivi. Vendar je moral ob izvedbi strokovnjak zaradi ohlapne namestitve ustnikov vlagatelja na alkoskopu tipa Dräger 6820 ustnik držati z roko, da ni odpadel. Zatrjuje, da takšni ustniki, ki jih je potrebno z roko držati na alkoskopu, da med

izvajanjem pihanja z njega ne odpadejo, niso primerni za uporabo v policijskih postopkih na terenu in ne zadostijo naročnikovi zahtevi iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, da morajo ustniki ustrezati napravam za merjenje alkoholiziranosti, kot jih je predvidel proizvajalec alkoskopov Dräger. Naročnik nadalje zatrjuje, da predmet vlagateljevega zahtevka za vpogled ni bila ponudba izbranega ponudnika, temveč spisovna dokumentacija naročnika, ZJN-3 pa v 35. členu ne vsebuje izrecne določbe, po kateri bi moral naročnik po sprejemu odločitve o oddaji naročila ponudniku na njegovo zahtevo dovoliti vpogled tudi v ostalo dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik še dodaja, da kot dokazilo za tehnično ustreznost ponujenega blaga ni zahteval potrdil o opravljenih preizkusih, niti referenčnih naročil in potrdil referenčnih naročnikov, zato dokazi vlagatelja ne morejo škodovati kot dokaz tehnične ustreznosti ponujenih ustnikov v predmetnem javnem naročilu in so kot takšni po mnenju naročnika za obravnavano zadevo brezpredmetni.

Naročnik je Državni revizijski komisiji z dopisom dne 10. 7. 2026 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 10. 7. 2026 opredelil do naročnikovih navedb. Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in dodaja, da je naročnik šele po vložitvi zahtevka za revizijo konkretiziral, da naj bi se domnevno ugotovljene nepravilnosti pojavile predvsem pri preizkusih, izvedenih na alkoskopih modela Dräger 6820, pri čemer je navedel, da naj bi se v določenih primerih ponujeni ustniki sneli oziroma naj ne bi bili dovolj trdno pritrjeni. Identifikacija konkretnega modela alkoskopa, pri katerem naj bi se pojavile težave, opis zaznanega obnašanja med izvedenimi preizkusi ter sklicevanje na določene interne postopke predstavljajo relevantne informacije, ki bi po mnenju vlagatelja morale biti vključene že v prvotno obrazložitev, saj so bile po njegovem mnenju nujne za možnost tehničnega izpodbijanja odločitve. Zatrjuje, da kasnejša odločitev ne odpravlja ugotovljene pomanjkljivosti obrazložitve, temveč potrjuje, da prvotna odločitev ni vsebovala popolne, jasne in zadostne predstavitve razlogov, ki so bili odločilni za izključitev. Zatrjuje, da odločitev o izključitvi ne temelji na ugotovitvi objektivno in merljivo dokazanega neskladja, temveč na naknadni presoji vedenja izdelka med preizkusom, katerega metodologija, kriteriji sprejemljivosti in pogoji izvedbe niso bili predhodno določeni niti znani ponudnikom. Zatrjuje, da še vedno ni predložena formalna in dokumentirana metodologija, iz katere bi bilo mogoče objektivno ugotoviti, kako je bila presoja izvedena in zakaj zaznane okoliščine nujno vodijo do zaključka o tehnični nezdržljivosti. V dokumentaciji postopka namreč ni razvidno: natančno zaporedje izvedenih preizkusov; število ocenjenih vzorcev oziroma konkretnih enot; posamezna identifikacija uporabljenih naprav; stanje vzdrževanja, pregledov ali kalibracije teh naprav; posamezne evidence ugotovljenih nepravilnosti; primerjalni rezultati med vzorci vlagatelja in izbranega ponudnika; niti tehnično poročilo s sklepi, ki bi temeljili na preverljivih parametrih. Odločitev naročnika v bistvenem temelji na ocenah, da so bili nekateri ustniki »*manj trdno pritrjeni*« oziroma da je bil občutek pri namestitvi drugačen v primerjavi z ustniki izbranega ponudnika. Navedeno ne opredeljuje, kakšna je minimalna zahtevana stopnja pritrditve, katera mehanska toleranca je še dopustna, kakšna stopnja zračnosti je združljiva z operativno uporabo oziroma kakšna razlika glede na originalni ustnik proizvajalca predstavlja zadosten razlog za izključitev ponudbe. Poudarja, da naročnik sam priznava, da so se ponujeni ustniki vlagatelja pri določenih modelih alkoskopov (Dräger 6810 in Dräger 7000) izkazali za ustrezne. Zato že sama pojasnila naročnika kažejo, da ni bila ugotovljena splošna nezdržljivost ponujenega izdelka z napravami Dräger, ki so predmet naročila, temveč zgolj posamezna nepravilnost, zaznana pri določenih preizkusih na določenih napravah, pri čemer ne obstaja zadostna tehnična dokumentacija, na podlagi katere bi bilo mogoče ugotoviti, ali je navedena nepravilnost posledica lastnosti ponujenega izdelka, konkretnih pogojev preizkusa ali značilnosti uporabljenih naprav. Vlagatelj navaja, da je tudi sam izvedel preizkuse na napravi Dräger 6820, ki je bila predhodno tehnično pregledana, pri čemer so bili rezultati ustrezni in pri uporabi ponujenih ustnikov ni prišlo do njihovega odpadanja (prilaga video zapis testiranih več neodprtih vzorcev). Predloženi

preizkus po mnenju vlagatelja prikazuje, da se pri uporabi naprave Dräger 6820 ustniki, ki jih ponuja vlagatelj pravilno namestijo in ostanejo pritrjeni na napravo med izvedbo preizkusa, pri čemer ne pride do odstopanja ustnika ali kakršnih koli nepravilnosti pri delovanju. Prilaga tudi potrdilo o pregledu naprave Dräger 6820, uporabljene pri izvedbi preizkusa, iz katerega izhaja, da je bila navedena naprava septembra 2025 tehnično pregledana in da se je nahajala v ustreznem stanju delovanja.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred vsebinsko obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali so izpolnjene procesne predpostavke. Naročnik je namreč v odločitvi o zahtevku za revizijo izrazil pomisleke, ker je vlagatelj zahtevek za revizijo vložil 16. 6. 2026 in predložil potrdilo o plačilu takse, iz katerega je izhajalo, da je plačilo na čakanju do 17. 6. 2026 (status: »*pending issue, value date: 17. 6. 2026*«). Vezano na četrti odstavek 26. člena ZPVPJN naročnik izpostavlja, da taksa za vložitev zahtevka za revizijo v ustrezni višini ni bila plačana najpozneje na dan vložitve zahtevka za revizijo, temveč en dan za tem.

Da bi naročnik sprejel zahtevek za revizijo v (vsebinsko, meritorno) obravnavo, morajo biti skladno z drugim odstavkom 26. člena ZPVPJN (skupaj, kumulativno) izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 26. člena ZPVPJN, in sicer je to odvisno od tega, ali je bil vložen pravočasno (prva alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN), ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN (druga alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN), ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN (tretja alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN), ali ne obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN (četrti alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN) in ali je dopusten (peti alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN). Skladno z 8. točko prvega odstavka 15. člena ZPVPJN je potrdilo o plačilu takse iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka 71. člena ZPVPJN obvezna sestavina zahtevka za revizijo.

Pregled odstopljene dokumentacije potrjuje ugotovitve naročnika, da je vlagatelj k zahtevku za revizijo priložil izpisek spletne banke z dne 16. 6. 2026, iz katerega izhaja znesek 10.540,80 EUR, pri čemer pa je kot »*Status*« navedeno »*V čakanju na izvedbo*«. Iz vpogleda v aplikacijo Uprave Republike Slovenije za javna plačila (tj. aplikacijo UJPnet) izhaja, da je bilo plačilo zneska 10.540,80 EUR izvršeno 17. 6. 2026. Iz navedenega je treba zaključiti, da je vlagatelj takso v potrebni višini (nesporno) plačal, da je bil nalog izvršen (vlagatelj ga ni preklical, banka pa ga ni zavrnila) in da je bila taksa na računu Ministrstva za finance pred potekom roka za vložitev zahtevka za revizijo (ki je bil 17. 6. 2026).

Državna revizijska komisija je že v odločitvi št. 018-043/2022 pojasnila, da ZPVPJN ne določa, kaj konkretno je mogoče šteti kot potrdilo o plačilu takse, hkrati pa ZPVPJN ni mogoče tolmačiti na način, ki nesorazmerno omejuje možnost uveljavljanja pravnega varstva. Skladno z ZPVPJN je mogoče zahtevek za revizijo celo dopolniti tudi s potrdilom o plačilu takse, za katero pa velja, da je morala biti taksa v ustrezni višini plačana najpozneje na dan vložitve zahtevka za revizijo. Državna revizijska komisija je zato ob upoštevanju teh izhodišč zavzela stališče, da je treba dokazno vrednost listine (ki jo vlagatelj predloži k zahtevku za revizijo kot dokaz o plačilu takse) ocenjevati skupaj z dejstvom, ali je bila taksa dejansko plačana ob vložitvi zahtevka za revizijo. Če vlagatelj tega dokazila ne predloži k zahtevku za revizijo, potem je relevantno ocenjevanje dokazne vrednosti listine, ki jo vlagatelj predloži kot dopolnitev zahtevka za revizijo (četrti poved iz četrtega odstavka 26. člena ZPVPJN), skupaj z dejstvom, ali je bila taksa dejansko plačana ob vložitvi zahtevka za revizijo.

V obravnavanem primeru je vlagatelj nalog za plačilo takse dal banki pred potekom roka za vložitev zahtevka za revizijo, plačilo takse pa je bilo tudi izvršeno pred potekom tega roka (17. 6. 2026). Upošteva se navedeno dejansko stanje ni mogoče šteti, da je bila taksa v obravnavani zadevi plačana prepozno. Širjenje razlage določbe četrtega odstavka 26. člena oz. četrtega odstavka 31. člena ZPVPJN glede pravočasnosti plačila takse, kadar potrdilo o plačilu takse zahtevku za revizijo ni priloženo, tudi na primere, kot je obravnavani – kjer je potrdilo o plačilu takse zahtevku za revizijo bilo priloženo in torej naknadno pozivanje s strani naročnika oz. Državne revizijske komisije ni bilo potrebno, bi po mnenju Državne revizijske komisije predstavljalo nedopusten poseg v pravico do (učinkovitega) pravnega varstva (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-043/2022 in 018-201/2018).

Državna revizijska komisija ugotavlja tudi, da so izpolnjeni vsi ostali pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, zato je na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo sprejela v obravnavo.

Med vlagateljem in naročnikom je najprej spor glede vprašanja, ali je odločitev o oddaji naročila, s katero je naročnik vlagateljevo ponudbo ocenil kot nedopustno, obrazložena v skladu z določbami ZJN-3.

Vlagatelj namreč v zahtevku za revizijo navaja, da iz obrazložitve odločitve ni razviden uporabljen protokol preskušanja; tehnična merila, uporabljena za oceno mehanske združljivosti; konkretni pogoji, v katerih so bili preizkusi izvedeni; identitete, usposobljenosti ali strokovne kvalifikacije oseb, ki so izvedle ocenjevanje; rezultati, doseženi za vsak posamezen preizkušen vzorec; število domnevno prizadetih vzorcev; dejanski obseg opaženih odstopanj; tehnični dokumenti, poročila ali zapisniki, na katerih temelji sprejeta ugotovitev. Iz odločitve po mnenju vlagatelja tudi ne izhaja pojasnilo, zakaj bi naročnikove ugotovitve nujno vodile do zaključka, da ponujeni tip ustnika ne izpolnjuje tehničnih zahtev. Zatrjuje, da ni opredeljen dejanski obseg opaženih odstopanj, njihova pogostost, resnost, morebitno ponavljanje med preizkusi, niti metodologija, uporabljena za ugotavljanje nezdružljivosti ustnikov z merilniki.

Naročnik v odločitvi, s katero je zavrnil zahtevek, meni, da je bila obrazložitev zavrnitve vseh prejetih ponudb ustrezno obrazložena.

Vlagatelj v opredelitvi do naročnikovih navedb poudarja, da je naročnik nekatere razloge in pojasnila v zvezi z neustreznostjo ponujenih ustnikov navedel šele v odločitvi o zahtevku za revizijo, kar po njegovem mnenju potrjuje, da izpodbijana odločitev ni ustrezno obrazložena.

Vlagateljeve navedbe je treba v delu, ki se nanaša na vprašanje obrazloženosti odločitve o oddaji naročila, presojati z vidika 90. člena ZJN-3, ki vsebuje splošna pravila o tem, kaj mora vsebovati odločitev o oddaji javnega naročila, da jo je mogoče šteti za obrazloženo. Tretji odstavek 90. člena ZJN-3 določa, da sprejme naročnik odločitev o oddaji javnega naročila najpozneje v roku 90 dni od roka za oddajo ponudb, pri čemer mora ta odločitev vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo;
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma;
- razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju;
- v primeru izvedbe pogajanj ali dialoga, kratek opis poteka pogajanj in dialoga s ponudniki.

Državna revizijska komisija je že v številnih odločitvah zapisala, da določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ki naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), in ki zahteva od naročnika, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Navedena določba je bistvena tudi za zagotavljanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva ponudnikov, saj šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker jim omogoči, da se seznanijo s pglavitnimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se po lastni presoji odločijo, ali jo bodo izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da pa bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi in jasnimi razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila.

Četudi zakon ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oz. ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila, je slednje skozi prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-113/2022, 018-011/2023, 018-034/2023, 018-081/2023) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oz. zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Čeprav ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev (prim. tudi odločitev SEU v zadevi št. T- 536/11, točka 53), pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki njegovo odločitev utemeljujejo. Ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi o oddaji javnega naročila zadosten, pa je treba presoditi v vsakokratnem konkretnem primeru posebej, glede na vse okoliščine primera.

Razlogi za nedopustnost ponudbe so lahko različni – glede na 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 je lahko ponudba (ob upoštevanju argumenta *a contrario*) nedopustna, če obstajajo razlogi za izključitev, če ponudnik ne izpolni pogojev za sodelovanje, če njegova ponudba ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, če je ponudba prispela nepravočasno, če je v zvezi s ponudbo dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, če jo naročnik oceni za neobičajno nizko ali če cena presega zagotovljena sredstva naročnika. Glede na različne možne razloge za nedopustnost ponudbe je zato naročnikova dolžnost, da v odločitvi, s katero ugotovi nedopustnost ponudbe, navede ne samo to, kateri izmed naštetih razlogov je podan, temveč tudi to, na podlagi katerih konkretnih dejstev je ugotovil obstoj določenega razloga. To še toliko bolj velja v primeru, ko naročnik ugotovi, da predmet ponudbe ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah. Navedeno pomeni, da mora naročnik jasno in natančno obrazložiti, kateri konkreten razlog za nedopustnost ponudbe je podan, katera konkretna zahteva iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni izpolnjena in iz katerega konkretnega dela ponudbe oziroma na podlagi katerih konkretnih dejstev je to ugotovil.

Naročnik je v obravnavanem primeru v odločitvi o oddaji javnega naročila odločitev o neustreznosti ponujenih ustnikov obrazložil izključno z ugotovitvijo, da je nameščanje ustnikov na zahtevane merilnike nezanesljivo oziroma, da se ustniki nastavkom »po občutku slabše prilegajo«, da so »nekateri vzorci odpadli z nastavkov« in z zaključkom, da ustniki niso mehansko združljivi z zahtevanimi merilniki.

Iz navedene obrazložitve je razvidno, da je naročnik ugotovil nedopustnost vlagateljeve ponudbe zaradi razloga nezdržljivosti ponujenih ustnikov z zahtevanimi merilniki iz razloga slabšega prileganja oziroma ker naj bi nekateri ustniki odpadli iz merilne naprave. Državna revizijska komisija po pregledu obrazložitve izpodbijane odločitve ugotavlja, da naročnik razlogov za

zavrnitev vlagateljeve ponudbe ni ustrezno konkretiziral oziroma obrazložil. Iz izpodbijane odločitve namreč ni mogoče razbrati, na podlagi katerih konkretnih dejanskih ugotovitev je naročnik zaključil, da ponujeni ustniki ne izpolnjujejo zahteve po mehanski združljivosti z zahtevanimi modeli alkoskopov. Naročnik je sicer navedel, da je bilo pri preizkusu ugotovljeno »slabše prileganje« in da so nekateri ustniki izpadali iz merilnika, vendar ni navedel dejanskih okoliščin, na katerih temelji takšna ugotovitev, niti ni pojasnil, zakaj ugotovljene okoliščine po njegovem mnenju pomenijo, da ponujeni ustniki ne izpolnjujejo zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Zaradi odsotnosti odločilnih dejstev in razlogov, na katerih temelji naročnikova ugotovitev o neizpolnjevanju tehnične zahteve, pravilnosti izpodbijane odločitve ni mogoče preizkusiti, vlagatelju pa je onemogočeno učinkovito uveljavljanje pravnega varstva.

Naročnik je svojo odločitev sicer nekoliko bolj utemeljil v odločitvi o zahtevku za revizijo, v kateri je (torej prvič) šele v postopku pravnega varstva) podal dodatne utemeljitve, ki jih v izpodbijani odločitvi ni podal. Dodatno je pojasnil, da je preizkus vzorcev opravil po predpisanem postopku; da je preizkus izvedla strokovna služba naročnika, pri čemer je bil v postopku predhodnega preizkusa vzorcev ponujenega blaga najprej opravljen funkcionalni preizkus ustnikov, in sicer preizkus kako se ustniki fizično prilegajo na alkoskope tipov Dräger 6810, 6820 in 7000. Dodatno je pojasnil še, da so bili alkoskopi za izvedbo predhodnega preizkusa vzorcev ponujenega blaga naključno izbrani iz kvote obstoječih alkoskopov naročnika po državi; da je bilo pri funkcionalnem preizkusu ustnikov ugotovljeno, da se ustniki, ki jih je v ponudbi predložil vlagatelj, slabše prilegajo nastavkom na alkoskopih. Dodal je, da je bilo ugotovljeno, da nepravilnosti, ki bi kazale na poškodbe ali odstopanja zgolj pri določenih vzorcih, ni bilo, da pa je ugotovil, da je pri vzorcih izbranega ponudnika in vlagatelja nekoliko različna izvedba lukenj za priklop na nastavke alkoskopa, kar bi lahko bil razlog za slabše pritrdjevanje ustnika, ki ga je ponudil vlagatelj. Prav tako je naročnik dodatno pojasnil, da je opravil video zapis preizkusa, iz katerega je razvidno, da je naročnikov strokovnjak nameščal ustnike vlagatelja na: alkoskope tipa Dräger 6810, nameščanje je ocenil kot ustrezno in pritrditev kot zadovoljivo; na alkoskope tipa Dräger 6820, pri čemer je ugotovil, da so nekateri ustniki z alkoskopa odpadli, nekateri pa so se držali zelo ohlapno; na alkoskopih tipa Dräger 7000 pa je nameščanje ocenil kot ustrezno in pritrditev kot zadovoljivo.

Tako kot vlagatelj v vlogi, s katero se opredeli do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo, na podlagi šestega odstavka 29. člena ZPVPJN ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku), tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ne sme navajati novih razlogov za sprejem odločitve o oddaji javnega naročila, s katero je ocenil vlagateljevo ponudbo, ki jih ni pred tem že ustrezno predstavil in obrazložil v odločitvi o oddaji naročila. Ker je naročnik v postopku pravnega varstva navajal nova dejstva, ki jih ni navedel v odločitvi o oddaji javnega naročila, je s tem vlagatelju onemogočil možnost uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva. Vlagatelj ima zaradi zagotovitve učinkovitega pravnega varstva upravičen interes, da je iz odločitve naročnika jasno razvidno, iz katerih konkretnih dejanskih razlogov je bila njegova ponudba ocenjena kot nedopustna. Naročnik bi zato moral navesti, s katerim oziroma katerimi zahtevanimi modeli merilnikov ponujeni ustniki po njegovem mnenju niso mehansko združljivi ter v čem konkretno se kaže ugotovljena nezdružljivost, torej odločilne okoliščine, na katerih temelji njegova ugotovitev o neizpolnjevanju tehnične zahteve.

Ker izpodbijana odločitev konkretnih dejstev, na podlagi katerih je naročnik ocenil vlagateljevo ponudbo kot nedopustno, ne vsebuje, je bil vlagatelj ob vložitvi zahtevka za revizijo prepuščen zgolj ugibanju, kaj naj bi bil dejanski razlog za ugotovljeno nezdružljivost oziroma s katerim od zahtevanih modelov merilnikov naj ponujeni ustniki ne bi bili mehansko združljivi. Takšna obrazložitev vlagatelju ne omogoča učinkovitega preizkusa pravilnosti naročnikove ugotovitve niti učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da gre slediti vlagateljevi navedbi, da naročnik v izpodbijani odločitvi ni dosegel zahtevanega standarda konkretizacije oziroma obrazloženosti odločitve o izločitvi njegove ponudbe. Kot že pojasnjeno, iz izpodbijane odločitve ni mogoče razbrati določnih, jasnih in konkretnih razlogov oziroma dejstev, zaradi katerih je naročnik ugotovil nedopustnost vlagateljeve ponudbe, zato Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik kršil tretji odstavek 90. člena ZJN-3 in načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), kot eno izmed temeljnih načel javnega naročanja, s katerim se zagotavlja preglednost oddaje javnih naročil.

Ker je že navedena ugotovitev nezakonitega ravnanja naročnika v zvezi z neobrazloženostjo izpodbijane odločitve narekovala njeno razveljavitev in ugoditev vlagateljevemu pravovarstvenemu predlogu o razveljavitvi izpodbijane odločitve, se Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni opredeljevala do ostalih navedb vlagatelja in s tem povezanih dokaznih predlogov, saj kot je bilo že zapisano, gre ob odsotnosti ustrezne obrazložitve za ugibanje, ki ne more biti podlaga za zagotavljanje učinkovitega pravnega varstva.

Upošteva vse navedeno je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila*« št. 430-317/2026/21 (1541-19) z dne 2. 6. 2026.

V zvezi z delom vlagateljevega pravovarstvenega predloga, ki se nanaša na zahtevana ravnanja naročnika pri ocenjevanju ponudb, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da postopek oddaje javnega naročila izvaja in v njem odloča naročnik, Državna revizijska komisija pa ima v reviziji postopkov javnega naročanja pri odločanju o zahtevku za revizijo v skladu z 39. členom ZPVPJN zgolj kasatorična pooblastila (in ne reformatoričnih pooblastil). To pomeni, da lahko naročnikova ravnanja v primeru ugotovljenih kršitev (le) razveljavi, ne more pa namesto naročnika sprejemati odločitev v postopku oddaje javnega naročila (ta odločitev še vedno ostaja v pristojnosti naročnika).

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka oddaje predmetnega javnega naročila v delu, v katerem je bil razveljavljen, naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje tega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, in jo ob upoštevanju določb 90. člena ZJN-3 (v povezavi s prvim odstavkom 6. člena ZJN-3) ustrezno obrazloži, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Šele v primeru, ko bo naročnik konkretiziral razloge za nedopustnost vlagateljeve ponudbe, bo vlagatelj lahko navedel konkretna dejstva in predlagal dokaze ter bo imel s tem možnost vložiti učinkovitega pravnega sredstva. Ob tem je treba pripomniti, da se naročnik niti v odločitvi o oddaji javnega naročila niti v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo (ko je bil na to že izrecno opozorjen) ni opredelil do vprašanja, na podlagi katerih konkretnih dejanskih ugotovitev je naročnik sprejel zaključek, da ponujeni ustniki ne izpolnjujejo zahteve po mehanski združljivosti, niti ni pojasnil, zakaj ugotovljene okoliščine po vsebini pomenijo neizpolnjevanje tehnične zahteve.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva, in sicer takse za vložitev zahtevka za revizijo in povrnitev vseh drugih stroškov, ki jih je mogoče zakonsko povrniti.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je vlagatelju (upoštevaje zlasti 70. člen ZPVPJN) kot potreben in opredeljeno naveden strošek priznala strošek plačane takse za zahtevek za revizijo v višini 10.540,80 EUR. Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala ostalih stroškov, saj jih vlagatelj ni opredeljeno navedel, kot to določa peti odstavek 70. člena ZPVPJN. Priglašeni stroški morajo namreč biti specifikirani po vrsti in višini.

Skladno z navedenim je naročnik tako dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 10.540,80 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj;
- izbrani ponudnik;
- naročnik,
- ministrstvo, pristojno za javno naročanje.

Vložiti:

- v spis zadeve.